

Skib, der ikke i noget Tilfælde kan lægge sig Side om Side med et fjendtligt Pantserfisk, og at den Sjende, vi maae vente, vil angribe os med Pantserfiske. Hvad skal dette Skib altsaa gjøre? Det skal være et Depeche- og Avisfisk, det skal være et „jagende“ Skib; ja, Gud give vore Sager maatte komme til at staae saaledes, at vi kunne faae en Hovedopgave i at jage. Men at komme til at jage paa Søen opnaaer man ved at kunne kæmpe, saa kan man jage under de Kæmpendes Beskyttelse; thi den Jagen, der foregaaer ved, at man gaaer ud og tager et Par Coffardfiske fra Sjenden, har ingen Betydning. Man kan maaskee sige: Ja, vi kunne hindre fjendtlige Troppetransporter. Trøer man da, at vi, naar vi kun have dette Skib, selv om det faaer en saadan Hurtighed, at andre Skibe i Almindelighed ikke kunne følge det, ville kunne udrette noget Bæsentligt, at vi ville kunne bringe nogen væsentlig Forstyrrelse ind i en fjendtlig Transportflaade, der ligger under Beskyttelse af Pantserfiske, som det ikke er voren, og som det derfor maa søge at undgaae af yderste Magt. Det er jo ikke umuligt, at noget Saadant kan skee; ja, det kan jo skee, at selv en lille Baad kan komme til at spille en stor Rolle, en Rolle, som vi ikke tænke os. En lille Brander kan anrette stor Udelæggelse, men man bygger jo efter rimelige Chancer, og er der nogen Rimelighed derfor? Det er vanskeligt for os, der ikke ere Sagkyndige, at tale derom, og hvad vi derfor navnlig maae støtte os til, er, at vi see en klar, bestemt Villie, en klar Betragtning af, hvad det er, man vil opnaae, gjøre sig gjældende. Den høitærede Marineminister maa derfor ikke vente, at vi kunne gaae over til hans Anskuelse, naar han siger: Vi skulle bygge Pantserfiske, men lad mig dog ogsaa bygge dette andet Skib, det gjør jo ikke Noget; Pantserfisket kan jeg forlange flere Penge til næste Aar, men lad mig dog anbringe disse 5—600,000 Rb. paa dette andet Skib; det kommer ikke Pantserfisket i veien. Jo, det gjør. Naar en fattig Mand anvender en ikke ubetydelig Besøftning paa en Ting, har han naturligtviis ikke denne Sum til en anden Ting. Er det nu givet, at denne anden Ting er uafviselig vigtig, og at derimod den

Ting, som man vil anvende de 5—600,000 Rb. paa, er en relativt underordnet Opgave, saa skal man spare Pengene. Det, jeg længes efter at høre, men som jeg ikke troer, at jeg vil faae at høre, er en Udtalelse af den ærede Marineminister, der gaaer bestemt ud paa at hævde denne Træffonnerts Nødvendighed i og for sig, hævde dens store Betydning og Brugbarhed i en Kamp, saaledes at det deraf fremgaaer, at man ikke tager disse 5 á 600,000 Rb., blot fordi man ikke kan fremme noget Andet saa hurtigt, som man kunde ønske, eller fordi man dog vil vedligeholde en vis Virksomhed, eller fordi dette Skib dog muligviis kan have nogen Betydning. Naar man opfordrer den danske Rigsdag til at give sit Samtykke til, at der sættes under Bygning et Skib, der skal koste 5—600,000 Rb., maa der for dette Skib være i og for sig afgjørende Grunde, og dem har jeg endnu ikke hørt. Jeg har kun hørt en vis svævende og ubestemt Tilbøielighed til at ville bygge, og til, da det ikke kan gaae hurtigt med et Pantserfisk, saa imidlertid at bygge noget Andet. Jeg kan i en vis Grad sympathisere med en Stemning, som siger: ganske stille kunne vi ikke ligge; men, naar det ved nærmere Betragtning viser sig, at en vis Virksomhed koster mange Penge, der absolut uinddrages vigtigere Formaal, saa maa man alligevel opgive den. — Jeg vilde ønske, at den høitærede Marineminister kom til den Overbeviisning, at der her aldeles ikke var Tale om en Indfrænkning af, hvad man vil tilstaae, men at der er Tale om at concentrere de Midler, der anvises. I det andet Thing har hele Bevillingen til Skibsbygning for Marinen været underkastet en saadan Række af Omffiktelser, at det forekommer mig at være usikkert, hvilken egentlig det andet Things endelige og sidste Mening vil være om denne Sag. Men Bevillingen er givet saaledes, at man ikke behøver at gaae tilbage til det andet Thing; det andet Thing har givet Bevillingen saaledes, at Ministeren kan anvende, hvad han besparrer paa den ene af de to Underconti, paa den anden; Ministeren er altsaa efter denne Bevilling berettiget til at sige: Jeg vil selv concentrere Midlerne og anvende dem paa det ene Skib,